Dr. Gönczöl László

1938 -2020

Mély fájdalommal tudatjuk, hogy **Dr. Gönczöl László** nyugalmazott főiskolai tanár, az Apáczai Csere János Kar Testnevelési Tanszékének alapítója, tanszékvezetője, a FODISZ Győr-Moson-Sopron Megyei tagszervezetének, az Emberség DSE-nek az elnöke és számos tudományos szervezet tagja életének 83. évében elhunyt.

Egy kiváló tanár és sportember, pedagógus, mentor, egy igazi lélekember távozott el közülünk. Dr. Gönczöl László rengeteget tett a testnevelés és a sport elismertetésért, a fogyatékos gyermekekért és sportolásukért, de mindig segítőkezet nyújtott az ép embertársai felé is. Tanár úr ahol csak tudott, segített!

Gönzöl tanár úr a tudományban is példát mutatott, hiszen az elsők között szerzett doktori fokozatot sporttudományi területen. Sporttörténeti kutatómunkája, iskolateremtése és eredményei példaértékűek.

Laci bácsi számos díjazásban részesült országos és regionális szinten a fáradhatatlan, példaértékű munkáért, melyet egész életében rendíthetetlenül folytatott.

Széles látókörű, hatalmas szakmai és élettapasztalattal bíró, közkedvelt oktató-kutató pályája ért véget. Személye pótolhatatlan veszteséget jelent mindannyiunk számára!

Őszinte részvétünket fejezzük ki a családtagoknak, hozzátartozóknak, barátoknak!

Laci bácsi, nyugodj békében!

Egyetlen voltál e világon s múlhatatlanul örök. Elmentél? Igen.
Te messze jársz, s én itt ringatlak az ölemben s ha fáradt leszek,
átadlak a fiamnak s ő így tovább
itt voltál s nem tűnhetsz el többé a szívünkből és a szemünkből.

(Kassák Lajos)

A Sporttudományi Tanszék oktatói

No, Fiam(?), mondtad…és Mi tudtuk, hogy ez bármelyikünkre igaz, hiszen a tanszéken dolgozók az Te „választottjaid” voltak(unk). A választás legalább annyira volt személyes szimpátia, mint szakmai minőség alapján.

1975 szeptemberében kezdtem meg tanulmányaimat a „Képzőben” (akkori nevén: Apáczai Csere János Tanítóképző Főiskolán). Az volt a véletlen egybeesések időszaka, hiszen akkor kerültél a tanszék élére és akkor indult egy „tesis” csoport (hét fiú és persze bájos, törekvő hölgyekkel együtt), egy akarattal, közös céllal. Eldőlt, hogy Mi meg akarjuk mutatni, a legjobbak akarunk lenni és ezt Te akartad a legjobban.

Együtt edzettünk, versenyeztünk, játszottunk, volt időszak, amikor tanultunk is…A tanszék közelében éltünk reggeltől-estig, arra számítva, hogy minél többször tudunk találkozni, szót váltani, megmutatni, hogy bármikor készen állunk, bármilyen feladatra. Lassan megismertük egymást, egyre többet tudtunk meg egymásról, biztonságban éreztük magunkat. Számtalan bajnoki cím: Pedagógusjelöltek Országos Találkozója (PJOT), az Országos Honvédelmi Versenyek (OHV) és az NDK-s testvérfőiskola elleni emlékezetes kézilabda mérkőzés, amit a „Nem születtél Te sem Én sem kékpaplanos...című műdal érzelmes éneklése követett.

Azt is tudtuk, hogy Te vagy az, aki a doktori védésére készül – néhányan azok közül-, akik elsőként bizonyították, hogy a sporttudomány méltán egyenrangú a társtudományok között. A Testnevelés Tanítói Verseny megálmodása, megrendezése, annak követése az ország több intézményében (a Tanszék teljes létszámú megjelenésével) jelentős szakmai esemény volt. Ez volt az Ő és a Mi életünk aranykora. Elfogadtad a másságot, együtt éltél azzal, Te voltál az Ő történetük írója, rendezője, főszereplője. Lesz még Mikulás Nap, úgy tapasztalom lesz, aki ezt gondozni fogja. Amit megéltünk és tapasztaltunk Veled együtt azt magunkkal vittük, hiszen legtöbben a pályán maradtunk. Olyan gesztusokkal, viselkedéssel, reakciókkal, mint amit Tőled láttunk. Ez pedig azt jelenti, hogy bár testben elköltöztél, de lélekben még hosszú ideig köztünk leszel, „mhmhüüüü”. Ezt a nyolc „karakterből” álló „szót” csak Mi ketten tudjuk, (számtalan összekacsintásuk során) hogy mit is jelent, ezt nem mondom el senkinek.

Nyugodj békében.